

בשאלה ה' על יהו"ה הם נקבה. בתר יתנו לך ה' אלהינו. ובכל מקום הבהיר היא אם, ושניהם גרים זו בשם ארנ"י א' אהיה י' יהו"ה. וכך בשהדני עלי יהו"ה, להנקבה היא בת. כמו שטפה של החזבר, כאשר היא מקדים את טפת הנקבה, היא בת, וכשנקבה מקדים את חזבר, הוא בן. זהה ששתותם (בראשית ב) ביום

אֲשֶׁר תָמֹדַע בְּרִזָא דָא. בְּד אֲהִיכָה עַל יְהוָה
אָנוֹן נוֹקְבָא.
כְתַר יְתַנוּ לְךָ הָאֱלֹהִינוּ. וַיְכַל אָתָר כְתַר
אִימָא, וַיְתַנוּהוּ אַרְמִיזוּ בְשֵם אַדְנָי אֵין
אֲהִיכָה יְהוָה. וְהַכִּי בְד אַדְנָי עַל יְהוָה
אֲיהוֹ נוֹקְבָא בָת. גְגֻונָא דְטַפָה דְרַכְוָרָא בְד
אַקְדִים לְטַפָה דְנוֹקְבָא, אֲיהוֹ בָת. וְכֵד נוֹקְבָא
אַקְדִימַת לְדַכְוָרָא אֲיהוֹ בָן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
(בראשית ב ד) בַיּוֹם עֲשָׂות יְהוָה אֱלֹהִים אָרֶץ
וּשְׁמִים.

וּבְגִין דָא עַשֶר סְפִירֹת מִסְטָרָא דָאֲהִיה מִתְחִילִים בָאַת א', וְאֵיתָו ב' כֶתֶר כְחַשְׁבָן חִי"ה וּמִתְפְשֵׁטִין מְגֻהָה עַשֶר הַזּוֹנִין, וְאָנוֹן הִיה אֲהִיה כְגֻנוֹא דָאַתּוֹן דָאָנוֹן יְהוֹןָה מֶלֶך יְהוֹןָה יְמָלֵך. הַזָה וְיִהְיָה דְנַקְדָה דְלַהּוֹן דְהַזְוִיה דָא מִסְהִיד עַל עַלְתָ בָל עַלְעַלְיאַן, דָאֵיתָו הִיה קָדָם בָל הַזְוִיה, וְיִהְיָה בְתֶר בָל הַזְוִיה עַד אֵין סָוף. וּמִסְטָרָא דָאָדָן"י אַתְקָרֵי אֵין דָאַתְרָמִיז בָאָדָן"י דָאַסְהִיד עַלְהָה דָאֵיתָו אַחֲרִית עַד אֵין סָוף וְתִכְלִית. וְאֵה סְהִיד עַל קָדְמוֹתוֹ דְלִית קָדְמוֹן עַלְהָה. וּסְימַנְיךְ דָאַחֲרוֹרִים אַי אַי אֲהִי"ה יְהוֹןָה.

אַדְגָן י' יה'ה. ואנו עשרה עשרה ארבע ארבע.
אַרְבָּעָה רְשִׁיוֹת דְּשֶׁבֶת דְּלִילָה זָר בִּינֵיהוּ,
וְאַנְנוּ תְּרִין דְּכָר וְנוֹקָבָא חַד (דף קכב ע"ב) לימינה.
וְדָכָר וְנוֹקָבָא חַד לְשָׁמָאלָה. (שםות לג נב) ופנוי לא
 יראה. י"א י"א יה'ה אלהינו יה'ה אחד, ובכל
שְׁמָא רְחָבוֹ אַרְבָּע וְגַבְהָו עַשְׂרָה וּסְלִיקִין אַרְבָּע
אַרְבָּע לְשָׁבָעִין וְתְרִין, וְתְלִין מֵעֶשֶׂר. כגבונא דא
 יו"ד ה"י ו"י"ו ה"י. ואנו יו"ד עשרין. ה"י
 ה"י תלתין. ו"י"ו עשרין ותרין. סלקין שבעין
 ותרין.

בגננא דעשר אתרון דאפנוי יי' יהו יהודיה

ושתים בין מארכבים ושתים
 שלא תלוי מעשר הספרות, כמו
 שכל ספרה נכללה מעשר
 ספרות. אבל עם כל זה שתלויים
 מעשר ספרות כל השמות, ארך
 כל אחד להודע לו בספרה שלו.
 כמו חסד שעולה שבעים ושתים,
 בו ארך לכהיר שבעים ושתים
 היות שגמצאו מהשם הזה,
 שהוא יורד היינו והוא, ואלו
 הם: יהו הוה והי היה והו הוי
 ויוה והו ויה וי הוי הוי וי הוה
 והו והי יוו וי הוי הוי וי הוה
 הוה וי הוי יוו וי הוי הוי וי הוה
 וווה הה יוו וי הוי הוי וי הוה
 הוה וי הוי יוו וי הוי הוי וי הוה
 וי הוי יוו וי הוה ייה וווה הה
 ייו וו. הרי כאן שבעים ושתים
 היות שגאמר בהם יהי קב' וייה
 קב'. אלו הם בנין הנשמה,
 ועליהם נאמר (וחלים כת) אמרת
 עולם חסד יבנה.

כְּלֵי י' הִיא אָבִן וְהִיא יִסּוֹד הַבּוֹנִין
מִמֶּהָצֶד שֶׁל צַדִּיק יִסּוֹד עֲזָלָם,
שַׁהְוָא יוֹם הַז' שָׁבוּ וַיַּכְלוּ, הוּא
פּוֹלֵל שְׁבָעִים וָשְׁתִּים הַיוֹתָת, וְכֹל
ה' בְּנִין הַבַּיִת, כִּמוֹ בַּחֲכָמָה יִבְנֶה
בַּיִת. שַׁצְדִּיק קִשְׁוֹרֶוּ בַּחֲכָמָה,
שְׁהִיא י' הַעֲלִיּוֹנָה. וַצְדִּיק הוּא י'
קָטָנָה. הַשְׁכִּינָה הַפְּתַחְתּוֹנָה בֵּית ה'
הַתְּחִתּוֹן, וְזוֹ נְבִנְתָּה בָּה' הַעֲלִיּוֹנָה.
ו' הַעֲמֹוד הַאמְצָעִי אַרְךָ בֵּין הַאָבָ
וְהַאָמָם. וּבָרוּ הַקְּטָנָה הִיא בַּצְדִּיק.
ה' שְׁהִיא בֵּית ב'. אֶלָּא כִּמוֹ שִׁישׁ
שְׁלֵשָׁה גְּגִים בָּזָה, כִּי יְשֵׁשׁ שְׁלֵשָׁה
גְּגִים בָּזָה. וְכֹל נְקָדָה בַּאֲמָצָעַ שְׁלֵ
כָּל תְּבָה, אַרְיךָ לְהַארְיךָ בָּה
וְלַהֲעַלוֹת בַּתְּפִאָרָת וְלַהֲכִילָה בָּה
עַשְׂרֵה סְפִירּוֹת.

ובכל נקודה למעלה מן פבה, צריך ה
וותבה. שטנוועה של נקודות הם

וְסַלְקִין לְעֵבָר. לִית שֶׁמֶא בֵין מַעֲבָר בֵין מַמְּבָר
דֶלָא תְלִיא מַעֲשָׂר סְפִירָן. בְגַנְגָּא דְכָל סְפִירָא
אַתְכְלִילָא מַעֲשָׂר סְפִירָן. אַבְלָעַם כֶל דָא דְתַלְיַין
מַעֲשָׂר סְפִירָן, כֶל שֶׁמֶהָן צָרִיךְ כֶל חַד
לְאַשְׁתָמֹדָעָא לִיה בְסְפִירָא דִילָה. בְגַוּן חַסְדָ'
דְסְלִיק עַבָּר, בִיה צָרִיךְ לְאַשְׁתָמֹדָעָא עַבָּר
הַוִוִוִות דְאַשְׁתְּכָחוּ מַשְׁמָא דָא, דָאַיהו יָודָה
רַיּוּ הַי וְאַלְיַין אַגְנוּן יָהוּ הַוָה וְהַי הַיָה וְהַוָה
וְיָה וְהַוָה וְיָה יְהִי הַיָה יְהִי הַוָה וְהַי וְיָה
וְיָה הַיָה הַוָה וְהַהָוָה וְיָה הַיָה יְהִי הַוָה
הַיָה יְהִי הַהָוָה וְיָה הַיָה יְהִי הַהָוָה וְיָה
וְיָה יָהוּ יָה יְהִי הַוָה יְהִי הַהָוָה יָהוּ וְיָה
הַיָה וְהַהָוָה יָהוּ יְהִי הַוָה יְהִי הַהָוָה יָהוּ וְיָה
הַוָה וְהַיָה יָהוּ יְהִי הַהָוָה יְהִי הַהָוָה יָהוּ וְיָה
הַא הַכָּא עַבָּר הַוִוִין דְאַתְמָר בְהֻזָן יְהִי כָךְ וְיָה
כָךְ. אַלְיַין אַגְנוּן בְנִינָא דְגַשְׁמַתָא. וְעַלְיהוּ אַתְמָר
(תהלים פט ג) אִמְרָתִי עַזְלָם חַסְדִי יְבָנָה.

בְּלֹ יִי אֲיהֵי אָבָנָא וְאַיהֵי יִסּוּדָא דְּבָנֵינוֹא מִשְׁטָרָא
דֶּצְדִּיק יִסּוּד עַולְם, דָּאַיהֵו יוֹם הַשְׁבִּיעִי
דְּבָה וַיְכֻלוּ, אַיהֵו פָּלֵיל שְׁבָעִין וְתְרֵין הַרוּות.
וְכָל הַ בְּנֵינוֹא דְּבִתָּא. בְּגֹן (מִשְׁלִי כד ג) בְּחִכְמָה
יִבְנֵה בֵּית. דֶּצְדִּיק קְשִׁירָא דִילָה בְּחִכְמָה דָּאַיהֵי
יִי עַלְאה. וְצְדִיק אַיהֵו יִי זְעִירָא. שְׁכִינְתָּא
פִּתְאָה בֵּית הַיְמָה וְדָא אַתְּבָנִיאת בָּה' עַלְאה.
וּ עַמּוֹד סְבִיל פָּלָא וְאַיהֵו עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא
אַרְךָ בֵּין אָבָא וְאַמָּא. וְאַיהֵו וּ זְעִירָא בְּצְדִיק.
ה' דָּאַיהֵי בֵּית ב'. אַלְא בְּגֹנוֹא דָאַית תָּלַת גַּגְיָן
בְּרָא, הַכִּי אַית תָּלַת גַּגְיָן בְּרָא, וְכָל נַקְדָּה
בְּאַמְצָעִיתָא דְּכָל תָּבָה, צְרִיךְ לְאַרְכָּא בָה
וַיְלַסְלֵקָא בְּתִפְאָרָת וְלֹא כָלְלָא בָה עַשְׂרָה סְפִירּוֹת.
וְכָל נַקְדָּה לְעַלְאָא מִן תָּבָה צְרִיךְ לַסְלֵקָא
מִחְשְׁבָתָה בְּכֶתֶר, וְלֹנְחָתָא לָה עַד מַלְכוֹתָה.
לַהֲעַלוֹת מִחְשְׁבָותָיו בְּכֶתֶר וְלַהֲזִירָה עַד מַלְכוֹתָה. וְכֹה בְּכָל הַ

במקום הטעמים, וכשיש טעמים שהם בתרים עלאות, לא צrisk לעשנות תנוועה באות מן פבה, אלא באורה שעיליה הפטה.

עוד, השכינה, אף על גב שבלולה מעשר ספירות, ובה נקראו כלם אחים, כך בשתיitudes בה הספירות שהן פנימיות, כל הספירות נקראות מצד הפנימיים.

ויש ספירות שהן לפני ולפנים, וכשכללים בה כל הספירות, נקראות לפני ולפנים. ופנימיים, פנימיים של פנימיים, ואחוריים, כלם הם אחד. ואינם כמו שהאדם שגופו מין אחד ונשמו מין אחר, אבל למלחה הכל אחד. אלא כל אור וכל דרכה שהיא יותר קרובה לעלת כל העליונים, נקרהת לפני ולפנים.

עוד, השכינה נקרהת פרדס של התורה, על שם שהיא כלולה במפשט, ראייה, דרשה, סוד. שהتورה זהו סימן פרדס. ונקרהת עץ חמימים מהצד של צדיקים גמורים שאין בהם פסלת. ומצד של כמה אילנות להם, שמהפירי שלהם נודעה השכינה בינויהם כפי מעשיהם.

כמו האנו שפריו נספר וחותם, זהו רמז לשכינה שנאמר בה שרן גן נעול אחתי בלה גל בעול מעין חותם. כמו בין הנינים ממנה סתוים וחותומים, שאין נהנים ממנה הרשעים, ולא התנפה, אך גם השכינה סתוימה וחותימה בין הרשעים שלא נהנים ממנה, והאור שלה נאמר בו (שםות ב) ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנה. וכך התורה, הסודות שלה סתוים וחותומים, שאין נהנים מהם הרשעים, ומושום זה אלך דבש ושתה יין ואל תלמדתו לגוי.

והכי בכל תפה ותבה. דתנוועה דנקודין אונז באטר דטעמי. וכד אית טעמי דאנון בתראי על און, לא צrisk למיעבד תנוועה באת מן תפה, אלא בה היא דתגא עלה.

ועוד שכינטא אף על גב דאייה כלילא מעשר ספירות ובה אתקריאו בלהו אחים. הכי כד מתינדים בה ספרין דאנון פנימיים, כל ספריאן אתקריאו מסטרא פנימיים.

אית ספריאן דאנון לפני לפנים. וכד אתפלילן בה כל ספרין, אתקריאו לפני לפנים. ופנימיים ופנימיים דפנימיים ואחוריים בלהו אנון חד. ולאו אנון בגונא דבר נש דגופה מינא חד, ונשmeta מינא אחרא, אבל לעלא פלא חד. אלא כל נהרא וכל דרגא דאייה יתיר קרייבא לעלת כל עלאין, אתקריאת לפני לפנים.

ועוד שכינטא אתקריאת פרדס דאוריתא, על שם דאייה כלילא 'מפשט ראייה' 'דרשה סוד דאוריתא דא הוא סימן פרדס. ואתקריאת עץ חמימים מסטרא מצדיים גמורים דלית בהון פסלת. ומסטרא דבמה אילניון, דמאיבא דיליהו אשתחומדעת שכינטא בינייהו כפום עובידיהו.

בגון אגוז דאייבא דילה סתימה וחתומה, האי איהו רמייז לשכינטא דאטמר בה (שיר ד יב) גן בעול אחתי בלה גל בעול מעין חותם. בגון יין דאייהו סתוים וחותומים, דלא אתחנין מנה רשייעיא, ולא אתחנס, הכי נמי איהי שכינטא סתימה וחתימה בין רשייעיא דלא אתחנין מנה. ואור דילה אטמר ביה (שמות ב ב) ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנה. והכי אוריתא רזין דילה סתימין וחתימים דלא אתחנין מנהו רשייעיא. ובגון דא אכל דבש ושתי חמרא ואל תלמדתו לגוי.